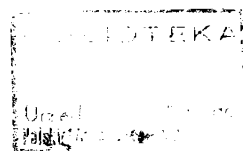

2
1 sierpnia 1927 r.

360c 24/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 5909.

Ugo Pavese
(Medjolan, Włochy).

Kl. 63 d 3.

Koło wozowe.

Zgłoszono 11 marca 1924 r.

Udzielono 22 września 1926 r.

Pierwszeństwo: 12 kwietnia 1923 r. (Włochy).

Celem niniejszego wynalazku jest rozwiązanie sposobu nadania nowego i praktycznego urządzenia kołom wozowym, aby je zastosować do dróg bitych jak i zwykłych.

Przy jeździe po ulicach miast jest pożądané, aby koła były zaopatrzone gumowymi obręczami i nie posiadały większych wypukłości. Przeciwnie do jazdy po zwykłych drogach koła winny posiadać mniejsze lub większe występy (płytki katowe, żebrowanie, gryfy i t. p. urządzenia), wrzynające się w ziemię i zwiększające przyleganie koła.

Dla wielu wozów (wojskowych) bardzo często zachodzi potrzeba przejścia z ulicy na twardą lub zwykłą drogę. Należy zatem szybko i bez trudu przemienić koło, a

przedewszystkiem bez odejmowania lub nakładania na koła jakichkolwiek części, które musiałyby być ładowane na wóz i przewożone oddzielnie od koła.

Koło, którego dotyczy niniejszy wynalazek, uwzględnia powyższe wymagania i posiada następujące zalety, wyróżniające je od innych podobnych kół. Koło składa się ze stałej jednolitej obręczy i nasady ruchomych odcinków. Odcinki te zapomocą czopów, szarnierów i t. p. urządzeń tak są połączone ze stałą obręczą, że możemy je łatwo przełożyć z położenia zewnętrznego w położenie wewnętrzne i odwrotnie. Jednolita obręcz może być gładka lub zaopatrzona gumą i służy do jazdy w mieście. Odcinki mogą posiadać silne występy i służą do jazdy po zwykłej drodze.

Jeżeli do jazdy ulicznej stała obręcz jest zbyt gładka albo zaopatrzona gumą, można zastosować urządzenie, którego części ruchome z silniejszymi występami w położeniu roboczym leżą ponad stałą obręczą lecz nie z boku, a pośrodku.

W tym wypadku nie jest konieczne, aby ruchome części tworzyły całkowicie zamknięty pierścień koła do jazdy, ponieważ jako podstawowy krąg dla koła może służyć sama zewnętrzna część stałego jednolitego koła.

Do umocowania odcinków w obu położeniach, t. j. roboczym oraz w wyłączonym, służą proste środki.

Umocnienia i zaciski mogą być te same dla obu położań. Dla przełożenia ruchomych części z jednego położenia w drugie czynność jest szybka i łatwa, ponieważ żadna część nie jest odejmowana od koła lub nakładana, co stanowi praktyczną zaletę nowego koła.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania nowego podwójnego koła; na fig. 1, 2, 3 wskazano jeden z rodzajów, mianowicie koło ze stałą obręczą r , opatrzone gumą (pełną lub pustą) s , do jazdy w mieście, oraz części ruchome t , umieszczone na obręczy i posiadające silne występy do jazdy po zwykłej miękkiej drodze.

Ruchome części na rysunku w położeniu roboczym są oznaczone przez t i pełną linią, w stanie wyłączonym — literami t' i linią kreskowaną. Celem zmiany położenia

części ruchomych t obracamy je na czopie u , umocowanym na stałej obręczy. Haki p służą do umocowania i zaciśnięcia ruchomych części t w obu położeniach t , t' .

Wskazane urządzenie pozwala osiągnąć zamierzony cel i zupełną niezależność obu sposobów użycia koła.

Manipulacja do przejścia z jednego użycia koła na drugie jest nadzwyczaj prosta i zajmuje niewiele czasu.

Przy wskazanej zmianie żadna część nie odejmuje się z koła lub nie nakłada na nie.

Zachowując powyższe zasady, możemy zastosować inne urządzenia do umieszczenia na obręczy ruchomych odcinków, jak również do ich umocowania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koło wozowe, znamienne tem, że składa się z gładkiej lub opatrzonej gumą obręczy oraz pewnej ilości odcinków zębatych, połączonych przegubowo z obręczą w ten sposób, że dają się ustawiać do wewnątrz lub nazewnątrz obręczy, celem przystosowania koła do rodzaju dróg.

2. Koło według zastrz. 1—2, znamienne tem, że zewnętrzna powierzchnia odcinków jest opatrzona gumą.

U g o P a v e s i.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

